

αυτή καθαυτή

24/4/19

Ε. Κω

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

(ΤΜΗΜΑ Γ')

Δικάσιμος: 18-04-2019

Εισηγήτρια: Η Σύμβουλος κα Μ. Τριπολιτσιώτη

Βοηθός Εισηγητή: Η Εισηγήτρια κα Κ. Χριστοπούλου

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Της Δευτεροβάθμιας Συνδικαλιστικής Οργάνωσης με την επωνυμία «**ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΝΩΣΕΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ**» που εδρεύει στην Αθήνα (Αγίου Κωνσταντίνου αρ. 57), με ΑΦΜ 099012398 (ΔΟΥ Α' Αθηνών) όπως αυτή νόμιμα εκπροσωπείται.

.....
Επί της συζητηθείσας κατά τη δικάσιμο της 18^{ης} Απριλίου 2019 αιτήσεως μας για την ακύρωση του με αριθμό 13/2017 Προεδρικού Διατάγματος (ΦΕΚ Α' 27/03-03-2017) «*Τροποποίηση διατάξεων τον κεφαλαίου Β' του Π.Δ. 170/1996 Κανονισμός Δοκίμων Πυροσβεστών και μεταθέσεων τον πυροσβεστικού προσωπικού του Πυροσβεστικού Σώματος*» και στη συνέχεια των εκ μέρους μας προφορικών αναπτυχθέντων επαγόμεστε εντός της ταχθείσας από το Δικαστήριο σας προθεσμίας και τα ακόλουθα προς ενίσχυση των περιεχόμενων στην κρισιολογούμενη αίτηση ισχυρισμών μας .

1. Νομότυπα παραιτηθήκαμε με δήλωση μας στο ακροατήριο από την προσβολή της δεύτερης με την υπό κρίση αίτηση προσβαλλόμενης πράξης, η οποία αφορά την κατανομή του υπηρετούντος προσωπικού του πυροσβεστικού σώματος για το έτος 2017 και η ισχύς της οποίας έχει ήδη λήξει πριν την συζήτηση της αίτησης μας στο ακροατήριο και της οποίας σε κάθε δε περίπτωση το πεδίο εφαρμογής της έχει καταληφθεί πλήρως από τη θέση σε ισχύ μεταγενέστερων αποφάσεων Αρχηγού Πυροσβεστικού Σώματος.

2. Με την υπό κρίση αίτησή μας προσβάλλεται καταρχήν η διάταξη του άρθρου 4 του Π.Δ. 13/2017, με την οποία τροποποιήθηκε η παράγραφος 1 του άρθρου 23 του Π.Δ. 170/1996, στο βαθμό που ταύτισε την έννοια της πώλης συμφερόντων των υπαλλήλων του Πυροσβεστικού Σώματος με εκείνη του νομού στον οποίο αυτή βρίσκεται.

Η έννοια της πόλης συμφέροντος προσδιορίστηκε στο άρθρο 10 Α του Π.Δ. 170/1996, το οποίο προστέθηκε με το άρθρο 1 παρ. 1 του Π.Δ. 86/2005, και για την εφαρμογή των διατάξεων του ως άνω Κανονισμού Μεταθέσεων, ως τέτοια νοείται η πόλη στην οποία επιθυμούν να υπηρετήσουν οι πυροσβεστικοί υπάλληλοι.

Με τη διάταξη αυτή προβλέφθηκε ότι οι πυροσβεστικοί υπάλληλοι, έχουν την υποχρέωση να δηλώσουν με την κατάταξή τους στο Πυροσβεστικό Σώμα πόλη συμφέροντος, ως τέτοια δε, μπορούν να επιλέξουν την **πόλη γέννησής τους**, εφόσον σ' αυτήν εδρεύει Πυροσβεστική Υπηρεσία, **ή την πλησιέστερη προς τον τόπο γέννησής τους πόλη**, στην οποία εδρεύει Πυροσβεστική Υπηρεσία, **την πόλη στην οποία υπηρετούν**, ή **την πόλη στην οποία αποδεδειγμένα με συμβολαιογραφική πράξη έχουν ιδιόκτητη κατοικία οι ίδιοι ή οι σύζυγοι τους**, διαφορετικά, αν δηλώσουν διαφορετική πόλη συμφερόντων από τις ανωτέρω περιπτώσεις, οφείλουν με αίτησή τους να αιτιολογήσουν επαρκώς την επιλογή τους αυτή, η οποία εισάγεται στο αρμόδιο Συμβούλιο Μεταθέσεων, το οποίο εξετάζει τη βασιμότητα ή μη των λόγων, και μόνο εφόσον κριθούν επαρκείς οι προτεινόμενοι λόγοι, με απόφαση του παραπάνω συμβουλίου, εγκρίνεται η επιλεγείσα πόλη ως πόλη συμφερόντων.

Σύμφωνα με το ίδιο ως άνω άρθρο, αλλαγή της πόλης συμφερόντων είναι επιτρεπτή, ύστερα από αίτηση του υπαλλήλου, αποκλειστικά και μόνο στις περιπτώσεις της έναρξης λειτουργίας νέας Υπηρεσίας σε μία πόλη ή γάμου υπαλλήλου ή λύσης του γάμου ή θανάτου συζύγου ή απόκτησης πρώτης κατοικίας από τον υπάλληλο ή την σύζυγο σε διαφορετική πόλη ή κατάργησης Πυροσβεστικής Υπηρεσίας ή κατάργησης Πυροσβεστικού Κλιμακίου και τέλος στην περίπτωση προαγωγής του υπαλλήλου στο βαθμό του Επιπυραγού, όταν δεν προβλέπεται θέση στο βαθμό του στην πόλη που μέχρι την προαγωγή του είχε δηλώσει ως πόλη συμφερόντων του.

Είναι σαφές ότι η διεύρυνση της έννοιας της πόλης συμφέροντος με εκείνη του νομού στον οποίο αυτή βρίσκεται αφενός είναι αδίκαιολόγητη αφετέρου παραβιάζει την αρχή της προστατευόμενης εμπιστοσύνης, καθώς μεταβάλλει αιφνιδίως επί τα χείρω τις προϋποθέσεις μετάθεσης, καθιστώντας άνευ αντικειμένου τις ρυθμίσεις σχετικά με την πόλη συμφερόντων του προς μετάθεση πυροσβεστικού προσωπικού αναιρουμένου του σκοπού για τον οποίο η έννοια αυτή θεσπίστηκε.

Στην προκείμενη υπόθεση υπό το νομοθετικό καθεστώς του Π. Δ/τος 170/1996, όπως ίσχυε πριν την επίμαχη (προσβαλλόμενη) τροποποίηση του με το Π.Δ 13/2017, η Διοίκηση εκδήλωσε μία συγκεκριμένη συμπεριφορά προς την οποία κατευθύνθηκε η εμπιστοσύνη όλων των υπαλλήλων του Πυροσβεστικού Σώματος, αφού **δημιουργήθηκε όχι απλώς βásiμη προσδοκία, αλλά βεβαιότητα, ότι μετά**

την υπηρεσία τους σε διάφορες ανά την Ελλάδα Πυροσβεστικές Υπηρεσίες του Πυροσβεστικού Σώματος θα μετατεθούν στην πόλη συμφερόντων τους, εκεί δηλαδή που υφίστανται οι αληθείς όροι των συμφερόντων τους και όχι σε μία ευρύτερη γεωγραφικά περιοχή, η οποία σε καμία περίπτωση δεν νοείται ως τόπος συμφερόντων.

Η Διοίκηση με το έγγραφο των απόψεων της προκειμένου να υποστηρίξει την προσβαλλόμενη τροποποίηση επικαλείται την «πιλοτική» εφαρμογή του μέτρου στις πυροσβεστικές υπηρεσίες ορισμένων νομών όπως π.χ της Αττικής ή της Καρδίτσας. Όμως η εφαρμογή του μέτρου αυτού, στους παραπάνω νομούς, έλαβε χώρα υπό το καθεστώς των τροποποιήσεων που επιβλήθηκαν στον Κανονισμό Μεταθέσεων με το Π.Δ. 93/2014 και αφού ελήφθη υπόψη το γεγονός της ύπαρξης πολλών Δήμων στην περιοχή του Ν. Αττικής στα όρια των οποίων εδρεύουν διάφορες υπηρεσίες (με την εξαίρεση των νησιωτικών Δήμων και του Λαυρίου), ενώ για την περίπτωση του Νομού Καρδίτσας ελήφθη υπόψη η ενοποίηση των Πυροσβεστικών Υπηρεσιών Καρδίτσας και Σοφάδων και η εγγύτητα λόγω του μεγέθους του νομού μεταξύ των διαφόρων Πυροσβεστικών Υπηρεσιών. Στο ίδιο δε Π.Δ. είχε προβλεφθεί και η «ομαδοποίηση» πυροσβεστικών υπηρεσιών με κριτήριο πάντα τη γεωγραφική εγγύητά τους (οι περισσότερες βρίσκονταν μάλιστα στην ίδια πόλη). Τα παραπάνω ειδικά στοιχεία ουδόλως συνηγορούν υπέρ της γενίκευσης του μέτρου και της διεύρυνσης της έννοιας της πόλης συμφέροντος σε επίπεδο νομού. Η γενίκευση αυτή οδηγεί αναπόφευκτα στην άρση της προσδοκίας και βεβαιότητας των υπαλλήλων ότι μετά την ανά την Ελλάδα εργασία τους θα μετατεθούν στην πόλη συμφερόντων τους όπως αυτή οριοθετούνταν πριν την επίμαχη τροποποίηση της. Η αντικατάσταση της έννοιας της πόλης συμφέροντος με μία ευρύτερη γεωγραφικά περιοχή δεν ανταποκρίνεται στο επίπεδο της εμπιστοσύνης που δικαιολογημένα επί σειρά ετών έχει επιδείξει ο μετακινούμενος υπάλληλος του Πυροσβεστικού Σώματος, αφού η ευρύτερη γεωγραφική περιοχή δεν ταυτίζεται με τον χώρο όπου υφίστανται οι αληθείς όροι των συμφερόντων τους. Η προστατευόμενη – δικαιολογημένη εμπιστοσύνη των υπαλλήλων ουδόλως έρχεται σε αντίθεση με την ορθολογική οργάνωση της διοίκησης και το δημόσιο συμφέρον, το οποίο άλλωστε δεν επικαλείται το καθού Ελληνικό Δημόσιο, περιοριζόμενο στην αόριστη επίκληση του 8/2017 Πρακτικού Επεξεργασίας του επίμαχου Π. Δ/τος από το Ε' Τμήμα Επεξεργασίας προεδρικών διαταγμάτων του Δικαστηρίου σας, στο οποίο προφανώς και δεν ετέθησαν όλα τα ανακύπτοντα νομικά ζητήματα.

3. Περαιτέρω, προκύπτει ότι η νεοεισαχθείσα διάταξη του άρθρου 4 του προσβαλλόμενου Προεδρικού Διατάγματος, ως «ψευδοερμηνευτική», ανατρέπεται

ριζικά τη συνολική στάθμιση των κριτηρίων με βάση τα οποία διενεργούνται οι μεταθέσεις των στελεχών του Πυροσβεστικού Σώματος, αφενός, χωρίς καμία αιτιολογία και, αφετέρου, κατά τρόπο, που αντιστρατεύεται οιαδήποτε έννοια διαφανούς οργάνωσης με αντικειμενικά κριτήρια. Ειδικότερα:

Η εισαγωγή της έννοιας της «πόλης συμφερόντων» έχει ως πρόδηλο σκοπό την αποτελεσματική εκτέλεση της δημόσιας υπηρεσίας υπό την έννοια της εναρμόνισής της με άλλες συνταγματικές αρχές (όπως προεχόντως της προστασίας της οικογένειας), αλλά και την αποφυγή αναίτιων επιβαρύνσεων των στελεχών και της μετατροπής του σε αντικείμενα, όπως θα συνέβαινε αν σε όλη τη διάρκεια της σταδιοδρομίας τους καλούντο να εξυπηρετούν, όπου δει, την υπηρεσιακή ανάγκη στο σύνολο της Επικράτειας. Υπό την έννοια αυτή, η «πόλη» ως οικιστικό σύνολο έχει σαφές περιεχόμενο το οποίο συνδέεται με την εγκατάσταση (κατοικία του στελέχους), αλλά βρίσκεται και σε συμμετρία με την εγκατάσταση της εκάστοτε Πυροσβεστικής Υπηρεσίας. Μέσω δε της γεινίασης αυτής, διασφαλίζεται, τόσο η αποτελεσματική άσκηση της δημόσιας λειτουργίας (γεινίαση με τον τόπο επέμβασης), αλλά και, κατά τρόπο διαφανή και αντικειμενικό, η δυνατότητα του στελέχους να συνδέσει, σε κάποιο χρονικό σημείο της σταδιοδρομίας του, τον τόπο εγκατάστασης και υπηρεσίας του (με προφανή την εξ αυτού του λόγου εξοικονόμηση δυνάμεων και πόρων). Αντίθετα, η αντικατάσταση με την προσβαλλόμενη της «πόλης» με το «νομό» για το σύνολο της ηπειρωτικής χώρας (αλλά και για τα νησιά που υπάρχουν περισσότερες πυροσβεστικές υπηρεσίες πλην Κρήτης και Εύβοιας) δεν προκύπτει να έχει υιοθετηθεί από καμία λειτουργική σκοπιμότητα ή έλλογο κριτήριο οργάνωσης της Υπηρεσιακής δράσης, αλλά αντίθετα αποτελεί, στη γενικότητά του και από τη φύση του προδήλως απρόσφορο κριτήριο διάγνωσης των πραγματικών συμφερόντων του προσωπικού, υπό την έννοια του τόπου υπηρετήσεως. Και τούτο, γιατί ενόψει της μεγάλης απόκλισης που παρατηρείται στα γεωγραφικά όρια εκάστου νομού και τη διασπορά των Πυροσβεστικών Υπηρεσιών, η υιοθέτηση του εν λόγω κριτηρίου καθιστά αποτέλεσμα τύχης τη δυνατότητα υπηρετήσεως πλησίον του τόπου κατοικίας του στελέχους. Πόσο μάλλον, όταν καθίσταται απολύτως αδιαφανές -και εν τέλει ανέλεγκτο- σε ποια πόλη (και πυροσβεστική υπηρεσία) θα μετατεθεί στέλεχος που θα δηλώσει πλέον αναγκαστικά όλο το νόμο ως «πόλη συμφερόντων». Στο βαθμό, επομένως, που ο νομοθέτης έχει ήδη προ πολλού συμπεριλάβει ως κριτήριο ορθολογικής οργάνωσης της υπηρεσίας και την επιθυμία του υπαλλήλου, σε σχέση με τον τόπο υπηρετήσεώς του, η καθ' ερμηνεία υποκατάσταση για το σύνολο της (ηπειρωτικής) χώρας της ευρύτερης γεωγραφικής έννοιας του «νομού» στην έννοια της «πόλης», ως τόπο συμφερόντων,

αποτελεί ανορθολογικό και τελολογικά ακατάλληλο κριτήριο προς διάγνωση (και συνυπολογισμό με βάση και τις υπηρεσιακές ανάγκες) της επιθυμίας αυτής.

Το απρόσφορο δε της εν λόγω ρύθμισης να ανταποκριθεί στην ορθολογική οργάνωση της Υπηρεσίας προκύπτει και από το γεγονός ότι ήδη με αυτή προβλέφθηκαν εξαιρέσεις: εξαιρούνται οι πυροσβεστικές υπηρεσίες που βρίσκονται σε νησιά, ενώ, αν και βρίσκονται στο ίδιο νησί, εξαιρούνται με τη σειρά τους οι πυροσβεστικές υπηρεσίες της Κρήτης και της Εύβοιας. Ο λόγος είναι, όπως υποστηρίζει και το Δημόσιο, ότι λόγω της θαλάσσιας μετακίνησης, στην πρώτη περίπτωση, αλλά και λόγω των μεγάλων χιλιομετρικών αποστάσεων, στη δεύτερη περίπτωση, στερείται νοήματος η επιλογή «πόλης συμφερόντων», αλλά και δε θα ήταν δυνατόν να εξυπηρετηθούν οι έκτακτες ανάγκες άμεσης μετάβασης του στελέχους στον τόπο υπηρεσίας του. Το ίδιο όμως συμβαίνει και σε πλείστες όσες περιπτώσεις στην ηπειρωτική χώρα, όπου οι χιλιομετρικές αποστάσεις μεταξύ πυροσβεστικών υπηρεσιών του ίδιου νομού αγγίζουν ή υπερβαίνουν αυτές μεταξύ των πυροσβεστικών Υπηρεσιών της νήσου Κρήτης ή της νήσου Εύβοιας (π.χ. απόσταση Χανίων Ρεθύμνου 61 χιλιόμετρα, απόσταση Αλεξανδρούπολης-Ορεστιάδας 114 χιλιόμετρα!).

Ως εκ τούτου, η υποκατάσταση του νομού, ως γεωγραφικής έννοιας, στην «πόλη» συμφερόντων, δεδομένου του άνισου μεγέθους εκάστου νομού, αλλά και εφόσον δε συνοδεύεται από μελέτη της γεωγραφικής κατανομής των υπηρεσιών του Πυροσβεστικού Σώματος, αποτελεί στη γενικότητά του, απρόσφορο κριτήριο ορθολογικής και αποτελεσματικής οργάνωσης της δημόσιας υπηρεσίας και ως τέτοιο πρέπει να κριθεί ότι κείται εκτός νομοθετικής εξουσιοδότησης.

4. Περαιτέρω με την υπό κρίση αίτηση ακυρώσεως προσβάλλεται εκ μέρους μας η ρύθμιση ότι οι υπάλληλοι που θα μετατεθούν για την κάλυψη κενών οργανικών θέσεων νεοϊδρυθεισών και υφιστάμενων υπηρεσιών αεροδρομίων εξαιρούνται της διαδικασίας των τακτικών μεταθέσεων για διάστημα 3 ετών μετά την πάροδο του οποίου μπορούν να μετατεθούν στην πόλη συμφερόντων τους εφόσον οι υπηρεσιακές ανάγκες της υπηρεσίας από την οποία αποχωρούν το επιτρέπουν.

Η ρύθμιση αυτή η οποία προβλέφθηκε με το τελευταίο εδάφιο της προστεθείσας στο άρθρο 19 του Π.Δ. 170/1996 με το Π.Δ. 13/2017 παραγράφου 6γ ειδικά για τους τοποθετούμενους στις Πυροσβεστικές Υπηρεσίες των Περιφερειακών Αεροδρομίων (του Π.Δ. 11/2017) **παραβιάζει ευθέως την αρχή της ισότητας ενόψει τόσο των προϋποθέσεων μετάθεσής όσο και του ελαχίστου χρόνου**

παραμονής τους στην θέση στην οποία έχουν τοποθετηθεί, σε σχέση με τους λοιπούς υπαλλήλους του Πυροσβεστικού Σώματος.

Καθίσταται απολύτως σαφές ότι πλέον εισάγεται ευκρινώς αδικαιολόγητη διάκριση μεταξύ των υπαλλήλων **α)** που υπηρετούν σε Υπηρεσίες των Περιφερειακών Διοικήσεων Πυροσβεστικών Υπηρεσιών Βορείου Αιγαίου, Νοτίου Αιγαίου, Κρήτης, Ιονίων Νήσων εκτός της Λευκάδας και σε υπηρεσίες νησιών που ανήκουν στις Περιφερειακές Διοικήσεις Αττικής, Θεσσαλίας, Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης, Πελοποννήσου, Στερεάς Ελλάδας εκτός Ευβοίας οι οποίοι μετατίθενται μετά τη συμπλήρωση ενός (1) έτους υπηρεσίας υποχρεωτικά, κατά τη περίοδο των τακτικών μεταθέσεων στην πόλη των συμφερόντων τους ή σε άλλη πόλη προτίμησης τους, εφόσον συγκεντρώνουν τον ανάλογο αριθμό μορίων, **και β)** αυτών που τοποθετούνται με μετάθεση για την κάλυψη κενών οργανικών θέσεων νεοϊδρυθεισών Υπηρεσιών και των υφισταμένων Υπηρεσιών αεροδρομίων, οι οποίοι εξαιρούνται της διαδικασίας των τακτικών μεταθέσεων για τρία (3) έτη, μετά την παρέλευση του οποίου, δύνανται να μετατεθούν στην πόλη συμφερόντων τους, ανεξαρτήτως ύπαρξης κενών οργανικών θέσεων, εφόσον το επιθυμούν και **υπό την πρόσθετη αόριστη προϋπόθεση ότι οι υπηρεσιακές ανάγκες της υπηρεσίας από την οποία αποχωρούν το επιτρέπουν.**

Η Διοίκηση με το έγγραφο των απόψεων της προκειμένου να υποστηρίξει την προσβαλλόμενη τροποποίηση επικαλείται τις Συμβάσεις Παραχώρησης των Περιφερειακών Αεροδρομίων που κυρώθηκαν με τα άρθρα 215 και 216 του Ν. 4389/2016, καθώς και την από 20.2.2017 Σύμβαση Παροχής Υπηρεσιών μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και της Παραχωρησιούχου εταιρείας «FRAPORT Περιφερειακά Αεροδρόμια Ελλάδος Α.Ε.» με την οποία το Πυροσβεστικό Σώμα ανέλαβε την υποχρέωση παροχής υπηρεσιών διάσωσης και πυρόσβεσης στα παραχωρούμενα 13 περιφερειακά αεροδρόμια.

Ιδιαίτερη έκπληξη προκαλεί μετά την ανάγνωση της επίμαχης σύμβασης παροχής υπηρεσιών η ευκολία με την οποία το Πυροσβεστικό Σώμα δεσμεύεται να μη μεταθέτει αποσπτά και μετακινεί το προσωπικό των περιφερειακών αεροδρομίων χωρίς την προηγούμενη έγγραφη συναίνεση της Παραχωρησιούχου εταιρείας «FRAPORT Περιφερειακά Αεροδρόμια Ελλάδος Α.Ε.». Η αιτιολογία της απαράδεκτης αυτής ρήτρας με την οποία υπεισέρχεται μία ιδιωτική εταιρεία στα εσωτερικά αυστηρά υπηρεσιακά ζητήματα ενός φορέα υπαγόμενου στο σκληρό πυρήνα του κράτους (όπως είναι το Πυροσβεστικό Σώμα), ότι δηλαδή σε διαφορετική περίπτωση είναι πιθανό να υπάρξουν καταγγελίες στον ICAO και να υποβαθμιστούν τα ελληνικά αεροδρόμια με περαιτέρω ζημιά του ελληνικού τουρισμού και της εθνικής οικονομίας είναι ουδόλως πειστική.

Ανεξάρτητα όμως από την κριτική που μπορεί να ασκείται στις πολιτικές πρακτικές του Πυροσβεστικού Σώματος και του καθού Ελληνικού Δημοσίου, ακόμα και αν τις δεχθούμε ως ορθές και πάλι η επίμαχη τροποποίηση είναι προβληματική και ελεγχόμενη για παράβαση της αρχής της ισότητας. Τούτο διότι ουδεμία χρονική δέσμευση παραμονής στα περιφερειακά αεροδρόμια του μετακινούμενου εκεί προσωπικού έχει αναληφθεί και αφετέρου η επί τριετία παραμονή σε αυτά είναι αδικαιολόγητη, ενόψει του ότι το σύνολο των υπαλλήλων του Πυροσβεστικού Σώματος υποχρεωτικά πλέον από το 2017 και εφεξής λαμβάνει την περίφημη εκπαίδευση των δύο (2) εβδομάδων για την πυροπροστασία των αεροδρομίων. Στο σημείο αυτό πρέπει να επισημανθεί και το γεγονός ότι το σύνολο των πυροσβεστικών υπαλλήλων χαρακτηρίζεται ως προσωπικό Γενικών Καθηκόντων χωρίς ουδεμία ειδικότερη διάκριση σε προσωπικό δασικών πυρκαγιών, αστικών καταστροφών, ή πυρασφάλειας αεροδρομίων. Το σύνολο του προσωπικού του Πυροσβεστικού Σώματος κατά τους οργανικούς του νόμους έχει χωρίς διακρίσεις ενιαία αποστολή η οποία οριοθετείται στους Ν. 3511/2006 και Ν.4249/2014. Η ενιαία αποστολή προϋποθέτει ενιαία αντιμετώπιση του προσωπικού με βάση τις αρχές της ίσης μεταχείρισης και της αναλογικότητας.

Σε κάθε δε περίπτωση, ακόμα κι αν ήθελε θεωρηθεί ότι η επιμήκυνση του χρόνου παραμονής στις υπηρεσίες αεροδρομίων (από ένα σε τρία έτη) αποτελεί ρύθμιση σκοπιμότητας υπαγόμενη στην ανέλεγκτη κρίση του νομοθέτη ή/και δικαιολογείται από τη φύση των παρεχόμενων υπηρεσιών, **η διαφοροποίηση στο τέλος της τριετίας και η εξαίρεση του προσωπικού αυτού από το γενικό καθεστώς μεταθέσεων** (με δυνατότητα ειδικά για αυτούς να αποκλείονται εσαεί από το γενικό σύστημα μεταθέσεων και να μη μετατεθούν ...ποτέ, όσα μόρια και αν συγκεντρώνουν, εφόσον οι ανάγκες της υπηρεσίας στην οποία υπηρετούν δεν το επιτρέπουν) **παρίσταται αδικαιολόγητη και δε βρίσκει έρεισμα σε κανένα λόγο δημόσιου συμφέροντος**, αφού ταυτίζει το δημόσιο συμφέρον με το συμφέρον μιας ορισμένης πυροσβεστικής υπηρεσίας (και τούτο ακόμα κι αν παραβλέψουμε ότι, εν προκειμένω, έχει αναληφθεί συμβατική δέσμευση του Ελληνικού Δημοσίου να δέχεται ως συμφέρον της υπηρεσίας αυτής τη σύμφωνη γνώμη ιδιωτών!!!!) και όχι με τις ανάγκες της πυρόσβεσης και της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας στο σύνολό της, καθιερώνοντας αδικαιολόγητα, στη θέση γενικών και καθολικής εφαρμογής κανόνων, **μία ιδιαίτερη κατηγορία - εν δυνάμει αμετάθετων - πυροσβεστών γενικών καθηκόντων.**

Επειδή πλήρως απεδείχθη το έννομο συμφέρον της Ομοσπονδίας μας.

Επειδή αρνούμαστε κάθε αντίθετο ισχυρισμό του καθού Ελληνικού Δημοσίου.

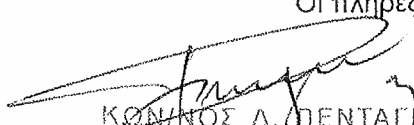
**ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ
ΖΗΤΟΥΜΕ**

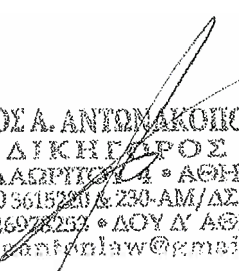
Την ακύρωση των προσβαλλόμενων πράξεων κατά το προσβαλλόμενο
αυτών μέρος.

Την καταδίκη του Ελληνικού Δημοσίου στα δικαστικά μας έξοδα.

Αθήνα, 24 Απριλίου 2019

Οι πληρεξούσιοι δικηγόροι

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΠΕΝΤΑΓΙΩΤΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΚΑΝΙΓΓΟΣ 27 - 106 82 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ./FAX: 210 33 03 270
e mail: penko5@otenet.gr
penta@otenet.gr
ΑΦΜ 020901267 ΔΟΥ Α ΑΘΗΝΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΑΝΤΩΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΒΑΛΛΑΩΤΤΩΝ 4 • ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ.: 210 3615201 & 230-AM/ΔΣΑ: 19464
ΑΦΜ: 046978252 • ΔΟΥ Α ΑΘΗΝΩΝ
email: pentanlaw@gmail.com